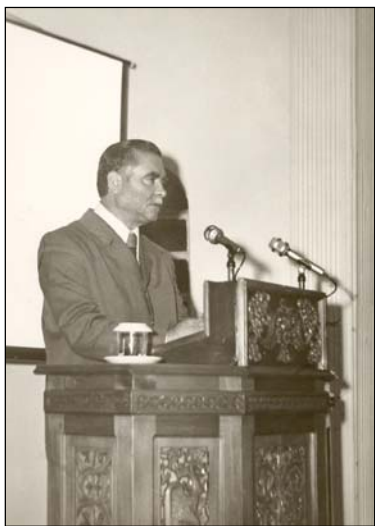

Εἰς Μνήμην Ἀριστοτέλους Δελήμπαση

*ὑπὸ Θεοδώρου Σαρ. Θεοδωροπούλου
Δικηγόρου παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ*

Α΄. Τὴν 7ην Ἰουνίου 2007, κατὰ τὸ πολιτικὸν ἡμερολόγιον, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ [εἰς ἡλικίαν 81 ἐτῶν] ὁ εὐφύμως γνωστὸς ἀνὰ τὸ πανελλήνιον, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τῶν ἔθνικῶν μας συνόρων, κορυφαῖος κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν τῶν συγχρόνων Ὁρθοδόξων Θεολόγων Ἀριστοτέλης Δελήμπασης.

Προερχόμενος ἐξ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας τῆς ἠρωϊκῆς καὶ ἀγιοτόκου Ρούμελης, μετὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῶν λαμπρῶν του σπουδῶν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀφιερῶθη ὀλοφύχως εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν τῶν ἑλληνοπαίδων, ὅπου διέπρεψεν, ὡς καθηγητῆς τῶν θρησκευτικῶν, τῶν ἑλληνικῶν καὶ τῶν ἱστορικῶν μαθημάτων, εἰς πολλὰ δευτεροβάθμια σχολεῖα τῆς χώρας μας.

Ὁ Ἀριστοτέλης Δελήμπασης, ὡς καθηγητὴς καὶ ἀφοσῶς ἐν παντὶ ἐκπαιδευτικὸς, ἀφῆκεν ἐποχὴν εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, γαλουχήσας ἑκατοντάδας ἀξιολόγων μαθητῶν, οἵτινες κοσμοῦν σήμερον διὰ τῆς παρουσίας των καὶ στηρίζουν διὰ τῆς δραστηριότητός των τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν.

Ἄτυχῶς ὁ Ἀριστοτέλης Δελήμπασης ἀπεχώρησεν ἐνωρὶς ἐκ τοῦ λειτουργήματος τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ, εὕρισκόμενος εἰς τὸ μέσον σχεδὸν τῆς ὑπηρεσιακῆς του σταδιοδρομίας, ἔνεκα τῆς ἐντό-

νου διαφωνίας του πρὸς τὴν ὀλεθρίαν «ἐκπαιδευτικὴν μεταρρύθμισιν» καὶ τῆς συνακολούθου ἐμπράκτου ἀντιπαραθέσεως του πρὸς τοὺς ἐκφραστὰς αὐτοῦ τοῦ ἀπαισίου ἐγχειρήματος.

Β'. Ὁ μακαριστὸς Ἀριστοτέλης Δελήμπασης εἶναι ἀναμφισβητήτως ὁ μέγιστος τῶν Ὁρθοδόξων Θεολόγων τῆς ἐποχῆς μας.

Τὸ ὑψηλὸν ἐπιστημονικὸν ἐπίπεδον τοῦ ἐκδημήσαντος λαμπροῦ Θεολόγου ἐξεικονίζεται ἀψευδῶς εἰς τὰ πολλὰ συγγράμματά, τὰ ὁποῖα κατέλιπεν, ἐξ ὧν μνημονεύονται ἐνταῦθα, ἐνδεικτικῶς καὶ μόνον τὰ ἑξῆς:

1. «Πάσχα Κυρίου-Δημιουργία, Ἀνακαίνισης καὶ Ἀποστασία».
2. «Ἡ αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ».
3. «Ἡ ἐποχὴ τοῦ Ἀντίχριστου».
4. «Ἡ γλῶσσα τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ἡ αἵρεσις τοῦ Μαρξισμού».
6. «Ἄγων Ὁρθοδοξίας».
7. «Ψάλατε συνετῶς».
8. «Ὁ ἄδικος πόλεμος».
9. «Ἡ αἵρεσις τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ».

Πέρα δὲ τούτων τῶν κυρίων ἐκτενῶν ἔργων του, ὁ αἰόδιμος Ἀριστοτέλης Δελήμπασης συνέγραψε καὶ σωρείαν ἄλλων μελητημάτων ἀντιαιρετικοῦ χαρακτῆρος, κυκλοφορηθέντων εὐρέως εἰς αὐτοτελεῖα τευχίδια ἢ εἰς φυλλάδια, κατὰ περίπτωσιν.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ἀναφερθεῖσαν συγγραφικὴν του δραστηριότητα, ὁ κοιμηθεὶς Ἀριστοτέλης Δελήμπασης ἐξέδιδεν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν δεκαετιῶν καὶ τὰ περιοδικὰ «Καλὴ Ὁμολογία» καὶ «Φωνὴ τῶν Πατέρων», τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν ἄμβωνας φαινοῦς τοῦ ἀντιοικουμενιστικοῦ ἀγῶνος.

Γ'. Ἀπαντὰ τὰ γραπτὰ ἔργα τοῦ Ἀριστοτέλους Δελήμπαση διακρίνονται, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, διὰ τὴν ὑψηλὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τοῦ περιεχομένου των, διὰ τὴν ἀπόλυτον πατερικὴν θεμελίωσιν τῶν διαλαμβανομένων ἐν τούτοις, διὰ τὴν δωρικὴν ἀκρίβειαν τῶν παρουσιαζομένων ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν ἀξιοθαύμαστον διατύπωσιν τούτων εἰς τὴν λογίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν (τὴν ὁποῖαν ὁ ἐκδημήσας κατεῖχεν ὅσον ἐλάχιστοι καὶ τὴν ἐχειρίζετο εἰς τὴν ἐντέλειαν), ὡς καὶ διὰ τὸ εὐχρηστον καὶ εὐληπτον τούτων ἔνεκα τῆς ἐνσωματώσεως εἰς αὐτὰ λεπτομερῶν κατατοπιστικῶν εὐρετηρίων.

Χαρακτηριστικὸν τῆς ὑψηλῆς ποιότητος τῶν ἔργων τοῦ Ἀριστοτέλους Δελήμασπ εἶναι τὸ ἀναφερθὲν «Πάσχα Κυρίου», ἐκδοθὲν ἐν Ἀθήναις τὸ ἔτος 1985, ἐκτεινόμενον εἰς χιλίας σελίδας καὶ τὸ ὁποῖον (πρᾶγμα πρωτοφανὲς καὶ μοναδικὸν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν θεολογικὴν φιλολογίαν), διαθέτει 7059 (ἑπτὰ χιλιάδας πεντήκοντα ἑννέα) παραπομπὰς τόσον εἰς τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας ὅσον καὶ εἰς θύραθεν συγγραφεῖς, διὰ τῶν ὁποίων παραπομπῶν τεκμηριοῦνται ἀμαχῆτως ἅπαντα τὰ ἐν τῷ περιωνύμῳ τούτῳ συγγράμματι γραφόμενα.

Ὅπως ἦτο ἐπόμενο, ἡ ἐπιστημονικὴ παρουσία τοῦ Ἀριστοτέλους Δελήμασπ ἠνώχλησεν ἰδιαιτέρως καὶ προεκάλεσε πανικὸν εἰς τοὺς κατ' εὐφημισμὸν «ὁμοτέχνους» του, ἦτοι τοὺς κατ' ἐπίφασιν καὶ μόνον ψευδωνύμους «ὀρθοδόξους θεολόγους», οἱ ὁποῖοι πλέοντες εἰς τὰ πελάγη τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἀδιστακτῶς μεθοδεύοντες τὸν ἐξουνιτισμὸν καὶ τὸν ἐκπροτεσταντισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ἀδυνατοῦντες ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ τὸν ἀντιμετωπίσουν ἐντίμως, εὐθέως καὶ κατὰ πρόσωπον, ἐπεχείρησαν νὰ τὸν περιαγάγουν εἰς «κατάστασιν ἀγνοήσεως», ἰδίᾳ διὰ τῆς λυσσώδους προσπαθείας των νὰ περιορίσουν τὴν κυκλοφορίαν τῶν συγγραμμάτων του.

Δ'. Ὁ ἀείμνηστος Ἀριστοτέλης Δελήμασπς ὑπῆρξεν ὄχι μόνον μέγας ἐπιστήμων, ἀλλὰ καὶ ὑπόδειγμα ἦθους ὡς καὶ παράδειγμα προσφορᾶς, ἰστάμενος ἀνυστάκτως πάντοτε ὀρθίος καὶ ἀκατάβλητος εἰς τὰς ἐπάλξεις τῶν ἀγώνων τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους, ἀμετακίνητος καὶ ἀσυμβίβαστος εἰς τὰ πιστεύματά του καθ' ὀλοκληρίαν, ἀφιλοκεροδῆς καὶ ἀνάργυρος, περιφρονῶν ἐνσυνειδήτως τὰ ὑλικά ἀγαθὰ καὶ τὰς ἐφημέρους ἀπολαύσεις τῆς κατὰ κόσμον ἀνθρωπίνης κοινωνίας, ἀγαθός, πρᾶος, εὐγενῆς καὶ ἀνεξίκακος, ἀδιαφορῶν καθ' ὀλοκληρίαν διὰ τὴν ἐγκόσμιον δόξαν καὶ διὰ τὰ φθαρτὰ παρεπόμενα αὐτῆς, εὐρέθη πάντοτε εἰς τὸ πλευρὸν τῶν διωκομένων Ὀρθοδόξων, χωρὶς νὰ συναρτᾷ τὴν ἐπίπονον διακονίαν του ταύτην μὲ οἰονδήποτε ἀντάλλαγμα οἰασδήποτε φύσεως.

Ε'. Ὁ συντάκτης αὐτῶν τῶν γραμμῶν, τῶν χαρασσομένων εἰς μνήμην τοῦ μακαριστοῦ Ἀριστοτέλους Δελήμασπ, νύτυχνησε νὰ τὸν γνωρίσῃ πρὸ εἰκοσιπενταετίας (συνδεθεὶς ἔκτοτε μὲ στενὴν καὶ ἀδιατάρακτον μετ' αὐτοῦ φιλίαν), ἐπ' ἀφορμῇ τῶν τῆ ἐντολῆ

σκοτεινῶν δυνάμεων διεξαχθέντων κατὰ τὸ εἰκοσιπενταετὲς τοῦ-
το χρονικὸν διάστημα νερωνείων διωγμῶν κατὰ τῶν Γνησίων
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, διωγμῶν οἵτινες ἀποτελοῦν στίγμα διὰ
τὸν νομικὸν πολιτισμὸν τῆς Πατρίδος μας.

Οἱ ἀποτρόπαιοι αὐτοὶ διωγμοί, ὡς γνωστόν, ἀπετέλεσαν τὴν
τελευταίαν φάσιν τῆς «ἀνοικτῆς ἀντιπαραθέσεως» μεταξὺ τῶν
Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ τῶν ἀδιστάκτων διωκτῶν
τούτων, τόσον ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ὅσον καὶ ἐκτὸς αὐτῶν.

Οἱ ἀξιοθρήνητοι διώκται τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστια-
νῶν καὶ οἱ πάσης ιδιότητος ἀναίσχυντοι δορυφόροι τούτων, τό-
σον οἱ ἐμφανεῖς ὅσον καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει κινούμενοι, μετερχό-
μενοι πᾶσαν ἀθλιότητα, ἐπέδιωξαν, κατὰ τὴν εἰκοσιπενταετίαν
αὐτὴν νὰ ἐξοντώσουν τὸ μὴ ὑποδουλώσιμον εἰς αὐτοὺς Ὁρθόδο-
ξον Πλήρωμα τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς ἀξίους θρησκευτικούς του
λειτουργούς.

Ἐπειδὴ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ὑπερασπισθῶ καὶ ἐγώ, ὡς Δικηγό-
ρος, κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτὴν εἰκοσιπενταετίαν τῶν διωγμῶν
των, τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν διωκωμένων Γνησίων Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν, τόσον ἐνώπιον τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Δικαστηρίων,
ὅσον καὶ ἐκτὸς τούτων, ὀφείλω νὰ δηλώσω, μετὰ παρησίας, ὅτι
ἢ νικηφόρος διὰ τοὺς διωκομένους Γνησίους Ὁρθοδόξους Χρι-
στιανούς ἐκβασίς τῶν σκληρῶν αὐτῶν δικαστικῶν καὶ ἄλλων
ἀγώνων ὀφείλεται ἐν πολλοῖς εἰς τὸν ἀσίδιμον Ἀριστοτέλη Δε-
λήμπασην, ὁ ὁποῖος, διὰ τῶν σοφῶν γνωμοδοτήσεών του ἐπὶ
τῶν κρίσιμων συναφῶν νομοκανονικῶν ζητημάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ
τῆς παρουσίας του εἰς τὰ ἀκροατήρια τῶν Δικαστηρίων, ὑπὸ τὴν
ιδιότητα τοῦ μάρτυρος ὑπερασπίσεως τῶν ἐκασταχοῦ καὶ ἐκάστοτε
διωκομένων, ἔδωκεν ἐδραίαν καὶ μεγάλης σημασίας ἀποτελεσματι-
κὴν στήριξιν εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν ἀντιστοίχων ὑποθέσεων.

Πέρα τῆς προσφορᾶς του αὐτῆς, ὁ Ἀριστοτέλης Δελήμπασης
παρέσχε τεραστίαν νομοκανονικὴν ἀποτελεσματικὴν βοήθειαν καὶ
εἰς τὸ παλαιῖατον Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων, ὅταν ἐπὶ τῆς
πατριαρχίας τοῦ μακαριστοῦ Διοδώρου ἐκινδύνευσεν ἀμέσως καὶ
αὐτὴ ἀκόμη ἢ ὑπόστασις τούτου, τόσον ἀπὸ τοὺς ἐμφανεῖς του
ἐχθρούς, ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς ἀφανεῖς δολιοφθορεῖς του.

ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ τοῦ Ἀριστοτέλους Δελήμπαση!!